Tamilmanam – International Research Journal of Tamil Studies
An international, peer-reviewed academic journal
e-ISSN: 3049-0723
pISSN:3107-7781

தமிழ்மணம்
Peer-reviewed · Open access · Google Scholar · Crossref DOI
SJIF Impact Factor 3.5 · Monthly
Vol. 12, No. 06 (2026) p487–497 TIRJTS-2026-0041
DOI: 10.63300/tamilmanamintresjtamilstud.v12i06.26

UGC Approved by Transparent Peer Review

RESEARCH ARTICLE

இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் குடும்ப வாழ்வியல் கூறுகள்

Elements of Family Life in Islamic Tamil Short Stories

முனைவர் ஜெ. சந்திரசேகரன்[1,*]

[1] பெரி கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி மண்ணிவாக்கம் சென்னை-48

***Corresponding author:** முனைவர் ஜெ. சந்திரசேகரன், chandrujayaraman1986@gmail.com

ARTICLE INFO

Article history
Received: 1 November 2026
Revised: 10 November 2026
Accepted: 10 November 2026

Article ID
TIRJTS-2026-0041

Peer review
Double-blind peer review

Keywords
Family life
Islamic Tamil short stories
marital ethics
domestic duties
maternal sacrifice
social realism.

ABSTRACT

This article comprehensively examines how family structure, the social responsibility of marriage, and the life duties of husbands, wives, and parents are portrayed in Islamic Tamil short stories, based on the primary research framework of Dr. J. Chandrasekaran (Peri College of Arts and Science, Mannivakkam, Chennai–48; chandrujayaraman1986@gmail.com; Contact: 9841138003). Utilizing anthropological and sociological theories (Friedrich Engels, Periyar E.V.R.), as well as the moral thoughts of Thirukkural, the Holy Quran, and Mayuram Vedhanayagam Pillai as benchmarks, the works of InkuLab, Keeranur Zakir Raja, Meeran Mytheen, and others are evaluated comparatively alongside stories such as Suzhalil Oru Sangamam, Sammathamaa?, and Mahathiyin Imayathin Sirippu. The primary finding of this study is that while early Islamic short stories prioritized family unity and moral teachings, post-1980s works sharply criticize internal family conflicts—such as interest/usury, talaq (divorce), polygamy, and the economic burden of daughters' marriages—with acute social realism. Furthermore, although the plots of Suzhalil Oru Sangamam and Sammathamaa? are recorded in primary source anthologies, because definitive historical information regarding their authors does not appear in available literary documents, those works are analyzed solely on the basis of their characters and events.

How to cite this article: முனைவர் ஜெ. சந்திரசேகரன் (2026). இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் குடும்ப வாழ்வியல் கூறுகள். *Tamilmanam – International Research Journal of Tamil Studies*, *12*(06), 487–497. https://doi.org/10.63300/tamilmanamintresjtamilstud.v12i06.26
Copyright and licence: © 2026 The Author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0), which permits unrestricted use, distribution and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் குடும்ப அமைப்பு, திருமணத்தின் சமூகப் பொறுப்பு மற்றும் கணவன்–மனைவி, தந்தை–தாய் ஆகியோரின் வாழ்வியல் கடமைகள் எவ்வாறு சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை இக்கட்டுரை முழுமையாக ஆராய்கிறது. மானுடவியல் மற்றும் சமூகவியல் கோட்பாடுகளையும் (பிரெடெரிக் எங்கெல்ஸ், பெரியார் ஈ.வெ.ரா.), திருக்குறள், திருக்குர்ஆன், மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளையின் அறநெறிச் சிந்தனைகளையும் அளவுகோலாகக் கொண்டு, *சூழலில் ஒரு சங்கமம்*, *சம்மதமா?*, மஹதியின் *இமயத்தின் சிரிப்பு* ஆகிய கதைகளோடு இன்குலாப், கீரனூர் ஜாகிர் ராஜா, மீரான் மைதீன் உள்ளிட்டோரின் படைப்புகளும் ஒப்பீட்டு முறையில் மதிப்பிடப்படுகின்றன. தொடக்கக்கால இஸ்லாமியச் சிறுகதைகள் குடும்ப ஒற்றுமையையும் அறவழி போதனைகளையும் முதன்மைப்படுத்திய நிலையில், 1980-களுக்குப் பிந்தைய படைப்புகள் வட்டி, தலாக், பலதார மணம், பெண்மக்களின் திருமணப் பொருளாதாரச் சுமை போன்ற குடும்ப அகச்சிக்கல்களைக் கூர்மையான சமூக யதார்த்தவாதத்துடன் விமர்சிக்கின்றன என்பது இவ்வாய்வின் முதன்மைக் கண்டறிதலாகும். மேலும், *சூழலில் ஒரு சங்கமம்* மற்றும் *சம்மதமா?* ஆகிய கதைகளின் கதைப்பொருள் மூலத் தொகுப்பு ஆதாரங்களில் பதிவாகியிருந்தாலும், அவற்றின் படைப்பாளிகள் குறித்த உறுதியான வரலாற்றுத் தகவல்கள் கிடைக்கப்பெற்ற இலக்கிய ஆவணங்களில் இடம்பெறாததால், கதைமாந்தர் மற்றும் நிகழ்வுகளின் அடிப்படையிலேயே அப்படைப்புகள் பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகின்றன.

திறவுச்சொற்கள்: குடும்ப வாழ்வியல், இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள், திருமண நெறி, இல்லறக் கடமைகள், தாய்மைத் தியாகம், சமூக யதார்த்தவாதம்.

1. முன்னுரை

நாடோடியாக அலைந்து திரிந்த மனிதன் விலங்கு வாழ்க்கையிலிருந்து சிறிது சிறிதாகத் தன்னை மேம்படுத்திக் கொண்டு நாகரிகச் சமூகமாக உருவெடுத்தான். மனிதன் தன்னைத்தானே பண்படுத்திக் கொள்வதற்கும், மனித இனம் அடைந்துள்ள வளர்ச்சியை எட்டுவதற்கும் முதன்மையான காரணியாக அவனது குடும்ப அமைப்பு முறையே திகழ்ந்துள்ளது. தனக்கென்று ஒரு குடும்பத்தை அமைத்துக்கொள்ள முனைந்தபோதே மனிதன் தன் தேவைகளை உணர்ந்து உழைக்கவும் தேடவும் தொடங்கினான்; அத்தேடலின் கூட்டு விளைவே மனித குல முன்னேற்றமாகும்.

ஒரு மனிதனை நல்ல மனிதனாக வளர்த்தெடுத்து, நெறியான முறையில் வாழ வைப்பது குடும்ப அமைப்பே ஆகும். குடும்ப அமைப்புச் சரியில்லாதபோது சமூகக் கேடுகள் உருவாகின்றன. அவ்வகையில், ஒரு சமூகத்தின் அடிப்படையாகக் குடும்பம் விளங்குகிறது; இந்த அடிப்படை எச்சமூகத்தில் செம்மையாக அமைகிறதோ அச்சமூகம் சிறந்து விளங்கும். உலகில் தோன்றிய அனைத்து மதங்களும் மனிதன் தன்

குடும்பத்துடன் சமூகத்தில் ஒழுக்க நெறிகளைப் பேணி வாழ்வதற்கான வழிகாட்டுதல்களைப் போதிக்கின்றன. அத்தகைய அறநெறிகளின்படி வாழும் மனிதன் பிறருக்குத் தீங்கு நினையாமல் அனைவரிடமும் அன்பு செலுத்தி மகிழ்ச்சியான வாழ்வினை மேற்கொள்கிறான்; மாறாகத் தீய பண்புகளைக் கொண்டவனின் வாழ்க்கை சிதைவுற்றுப் போகிறது.

2. ஆய்வு நோக்கமும் அணுகுமுறையும்

இலக்கியம் மனித வாழ்விற்கானது என்பதால், மனித வாழ்வியலுக்கு அடிப்படையான விழுமியங்களைக் காட்டும் முறையில் அமைகின்றது; சிறுகதை இலக்கியமும் அதில் தவறுவதில்லை. தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் இஸ்லாமிய எழுத்தாளர்கள் படைத்த சிறுகதைகள் வெறும் பொழுதுபோக்குக்காக மட்டும் அமையாமல், சமுதாயத்தில் நிலவும் தவறுகளையும் குறைபாடுகளையும் சுட்டிக்காட்டி வாசகர்களை நெறியான வாழ்க்கைக்கு ஆயத்தப்படுத்தும் நோக்கோடு உருவானவை என்று நூலாசிரியர் ஜேயெம் தமது *இஸ்லாமியச் சிறுகதைகள்* நூலில் குறிப்பிடுகிறார். இவ்வகையில், இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் காணப்படும் குடும்பம் சார்ந்த வாழ்வியல் நெறிகள், உறவுகளின் கடமைகள் மற்றும் காலந்தோறும் அவற்றில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை ஆய்ந்துரைக்கும் நோக்கில் இக்கட்டுரை அமைகிறது.

இவ்வாய்வில் சமூகவியல், அறவியல் மற்றும் ஒப்பீட்டுத் திறனாய்வு அணுகுமுறைகள் கையாளப்படுகின்றன. முதன்மை ஆய்வு வரைவில் சுட்டப்படும் *சூழலில் ஒரு சங்கமம்* (*இஸ்லாமியச் சிறுகதைகள்*, ப. 471), *சம்மதமா?*, மஹதியின் *இமயத்தின் சிரிப்பு* ஆகிய கதைகளுடன், *கீற்று* மற்றும் *கனலி* ஆகிய இணைய இலக்கிய இதழ்களில் வெளியான திறனாய்வுக் கட்டுரைகளில் இடம்பெற்றுள்ள இன்குலாப், கீரனூர் ஜாகிர் ராஜா, மீரான் மைதீன் ஆகியோரின் படைப்புகளும் ஒப்பிட்டு ஆராயப்படுகின்றன. மூல ஆய்வு வரைவில் *சூழலில் ஒரு சங்கமம்* மற்றும் *சம்மதமா?* ஆகிய கதைகளின் ஆசிரியர் பெயர்கள் குறிப்பிடப்படவில்லை; தமிழ் இணையக் கல்விக்கழக ஆவணத்திலும் பிற இலக்கியப் பதிவுகளிலும் அக்கதைகளின் ஆசிரியர் குறித்த நேரடித் தகவல்கள் கிடைக்காததால், கதைகளின் அகச்சான்றுகளை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டு இங்கு ஆய்வு நிகழ்த்தப்படுகிறது.

3. குடும்ப அமைப்பின் தோற்றமும் திருமண நெறிகளும்

ஆண், பெண் ஆகிய இருவரின் இணைவிலேயே குடும்ப அமைப்பு தொடங்குகிறது. குடும்பத்தின் தொடக்க உறவான கணவன்–மனைவி என்னும் நிலை, பின்னர் பெற்றோர்–பிள்ளை என்ற நிலைக்கு வளர்ந்து அண்ணன், தம்பி, அக்காள், தங்கை என விரிவடைகிறது. இவ்வாறு விரிந்த உறவுகளின் திருமண வாழ்க்கை மூலம் பாட்டன்,

பாட்டி, பேரன், பேத்தி, மாமா, அத்தை, அண்ணி, அத்தான் எனத் தலைமுறை கடந்த உறவுகள் தொடர்ந்து செல்கின்றன.

மனித உறவுகள் மற்றும் குடும்பத்தின் தோற்றம் குறித்துப் பல்வேறு அறிஞர்கள் கருத்துரைத்துள்ளனர். அவர்களுள் பிரெடெரிக் எங்கெல்ஸ் தமது *குடும்பம், தனிச்சொத்து, அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம்* (தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்) என்ற நூலில் குடும்பத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியைப் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்:

"கூட்டம் கூட்டமாக வாழ்ந்த மக்கள் எந்த வரையறையும் இன்றி ஆணும் பெண்ணும் யாரும் யாரோடும் உறவு கொண்டு வாழ்ந்தனர். ஓர் ஆண் பல பெண்கள் ஒரு பெண் பல ஆண்கள் என்ற நிலையிலிருந்த ஆண் பெண் இணைவு நாளடைவில் ஒருவனும் ஒருத்தியும் மட்டும் நீண்ட காலம் சேர்ந்து வாழும் நிலையை அடைந்தது. ஏடறியாத வரலாற்றுக் காலத்தில் குடும்பம் அடைந்துள்ள பரிணாம வளர்ச்சி இரு பாலருக்கிடையே பொது உடல் இணைவு நிலவிய வட்டம் குறுக்கிக் கொண்டே வந்ததில் தான் அடங்கியிருக்கிறது."

இவ்வாறு வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலத்திலிருந்தே குடும்பம் என்ற இணைப்பு சமுதாயத்தில் இருந்து வருகிறது. உதிர உறவாகிய பிறப்பினாலும், திருமணம் என்ற அமைப்பினாலும் குறிப்பிட்டவர்கள் இணைந்து குடும்பம் என்ற அமைப்பினை ஏற்படுத்தினர். உலகம் இயங்கவும், பாலுறவு நிறைவுக்காகவும், மக்கட்பெருக்கம், பொருளாதாரம், பண்பாடு போன்றவற்றிற்காகவும் இக்குடும்ப அமைப்பு தேவையாக இருந்துள்ளது.

திருமணம் என்பது ஆண், பெண் இருவருடைய இணைவாகும். இவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்துகொண்டு, வாழ்வின் இன்ப துன்பங்கள் அனைத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டு வாழ்வைச் செம்மையாக இட்டுச் செல்வதே திருமணத்தின் நோக்கமாகும். ஆணும் பெண்ணும் திருமணத்திற்குப் பின்புதான் வாழ்வில் முழுமை பெற்று சமுதாயத்தில் மதிக்கப்படுகின்றனர் என்றும், பெருந்தன்மையான சிந்தனைகளும் விரிந்த உறவு நிலைகளும் உருவாகின்றன என்றும் மரபுவழிச் சமூகப் பார்வை கருதுகிறது. தாய், தந்தை, உடன்பிறந்தோரிடம் அன்பு செலுத்தியவர்கள் திருமணத்தின் வழியாக இன்னொரு குடும்பத்திற்குச் சென்று அத்தை, மாமா, மச்சான் போன்ற உறவு முறைகளைப் பெருமைப்படுத்துகின்றனர்.

சமூகச் சீர்திருத்தச் சிந்தனையாளரான பெரியார் ஈ.வெ.ரா., "விவாகம் அல்லது திருமணம் என்று சொல்லப்படுவதெல்லாம் ஒரு ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து ஒருவருக்கொருவர் கட்டுப்பட்டு அவர்களது வாழ்க்கையைக் கூட்டுப் பொறுப்பில் நடத்துவதற்குப் பலர் அறியச் செய்து கொள்ளும் காரியமே ஆகும்" என்று

வரையறுக்கிறார். திருமணத்தால் இணையும் ஆண், பெண் இருவருக்கும் குடும்பத்தை நடத்தும் கூட்டுப் பொறுப்பு இருப்பதையும், திருமணம் என்பது பலர் அறிய நடைபெறும் ஒரு சமூக நிகழ்வு என்பதையும் இக்கூற்று தெளிவுபடுத்துகிறது. சமய அடிப்படையிலும் இஸ்லாம் திருமணத்தை வலியுறுத்துகிறது. திருக்குர்ஆன் (சூரா அன்-நூர் 24:32), "ஆணாயினும் பெண்ணாயினும் உங்களில் எவர்க்கேனும் வாழ்க்கைத் துணை இல்லாவிட்டால் அவர்களுக்குத் திருமணம் செய்து விடுங்கள்" என்று அறிவுறுத்துவது, குடும்ப அமைப்பை உருவாக்குவதில் சமயமும் சமூகமும் கொண்டுள்ள அக்கறையைப் புலப்படுத்துகிறது.

4. இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் இலக்கியப் பின்புலமும் வளர்ச்சிப் போக்குகளும்

தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியில் இஸ்லாமிய எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெற்றுள்ளது என்று தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகப் பாடப்பகுதி பதிவு செய்கிறது. 1920-களில் பாரதியின் தொடக்கக்கால முயற்சிகளோடு வளரத் தொடங்கிய தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றில், 1948-இல் வெளியான திருச்சி ரசூலின் *இரு எலும்புக்கூடுகள்* என்ற தொகுப்பு முற்காலத் தொகுப்புகளுள் ஒன்றாகப் பதிவாகியுள்ளது. அதனைத் தொடர்ந்து 1950–60களில் மஹதி, ஜேயெம் (ஜே.எம். ஹுசைன்), வி. நூர்முகம்மது, ஷேக்கோ, ஜெமீலா, மகுதூம் போன்றோர் சிறுகதைத் தளத்தில் இயங்கினர். மதுரையைச் சேர்ந்த எஸ். சையத் அஹமத் என்ற இயற்பெயர் கொண்ட மஹதி (கவிக்கோ அப்துல் ரகுமானின் தந்தை) 1930-இல் இலக்கிய வாழ்வைத் தொடங்கி, 1957-ஆம் ஆண்டில் *இமயத்தின் சிரிப்பு* என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டார். இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்ற 15 கதைகளில் 5 வரலாற்றுப் பின்னணி கொண்டவையாகவும், 7 முஸ்லிம் வாழ்வியலைச் சித்தரிப்பவையாகவும், 3 பொதுக் கதைகளாகவும் அமைந்துள்ளன. திருவாரூர் மாவட்டம் இரவாஞ்சேரியைச் சேர்ந்த ஜே.எம். ஹுசைன் (ஜேயெம்), இஸ்லாமியச் சமுதாயத்தில் நிலவிய குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டும் வகையில் 10 கதைகளைக் கொண்ட *இஸ்லாமியச் சிறுகதைகள்* என்ற தொகுப்பை 1960-இல் வெளியிட்டார். மேலும், ஜே.எம். சாலி (1,000-க்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகள், 50-க்கும் மேற்பட்ட நூல்கள், சிங்கப்பூர் அரசின் சிறப்பு விருது பெற்ற *நோன்பு*), கருணாமணாளன் (500-க்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகள்), ஜியாவுடீன் (200-க்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகள்) ஆகியோர் இஸ்லாமிய வாழ்வியலையும் பொது மனித உணர்வுகளையும் பரவலாகப் பதிவு செய்தனர்.

எனினும், இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் போக்கு வரலாற்று ரீதியாக இரு முக்கியக் கட்டங்களைக் கொண்டுள்ளதை ஆய்வாளர் மு. நஜ்மா *கீற்று* இதழில் வெளியான தமது கட்டுரையில் சுட்டிக்காட்டுகிறார். தொடக்கக்காலச் சமயப்

படைப்புகள் பெரும்பாலும் அறவழிப் போதனைகளையும் ஒழுக்க அறிவுரைகளையும் ("அறிவுரைப் பிரம்புகள்") முன்னிறுத்திய நிலையில், 1980-களுக்குப் பின் தோன்றிய படைப்புகள் நவீன இலக்கிய அழகியலோடும் கூர்மையான விமர்சனப் பார்வையோடும் வெளிவரத் தொடங்கின. இன்குலாப், தோப்பில் முகம்மது மீரான், களந்தை பீர்முகம்மது (2002-இல் *சலாம் இஸ்லாம் - சமீபத்திய இசுலாமிய சிறுகதைகள்* தொகுப்பாளர்), மீரான் மைதீன், கீரனூர் ஜாகிர் ராஜா, பாத்திமுத்து சித்தீக், முஜீப் ரஹ்மான், ஃபிர்தவ்ஸ் ராஜகுமாரன், ஹிமானா சையத், நாகூர் ரூமி போன்றோர் மத எல்லைகளைக் கடந்த வாழ்க்கைச் சிக்கல்களையும், கடலோர மற்றும் விளிம்புநிலை இஸ்லாமியக் குடும்பங்களின் பொருளாதாரப் போராட்டங்களையும் யதார்த்தமாகப் பதிவு செய்தனர். இவ்வாறு வளமான இலக்கியப் பங்களிப்பு இருந்தபோதிலும், "சூழலே சிந்தனையின் தாய்" என்ற கார்ல் மார்க்ஸின் கூற்றுக்கேற்ப, பொதுச்சமூகத்தின் வாசிப்புத் தளத்தில் இஸ்லாமிய எழுத்தாளர்களுக்குரிய போதிய அங்கீகாரம் கிடைக்காத நிலையும், தமிழ் முஸ்லிம் படைப்புகளைச் சமய வட்டத்திற்குள் சுருக்கும் "வாசிப்புத் தீண்டாமை"யும் நிலவுவதாக இலக்கியத் திறனாய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இந்த வரலாற்றுப் பின்புலத்திலேயே குடும்ப வாழ்வியல் கூறுகளை மதிப்பிட வேண்டியுள்ளது.

5. கணவனின் கடமையும் இல்லறப் பிணைப்பும்

குடும்ப அமைப்பில் குடும்பத் தலைவனாகக் கருதப்படும் கணவன், குடும்பத்தின் முழுப் பொறுப்பாளியாகிறான். தலைவனைப் பின்பற்றியே குடும்ப உறுப்பினர்களும் பிள்ளைகளும் செல்வர் என்பதால், நன்னெறியின்கண் செயல்படுதல், மனைவியுடன் மனமொத்துச் செயல்படுதல், பிள்ளைகளின் நலனில் அக்கறை கொண்டு கடமை தவறாத தந்தையாக இருத்தல் ஆகியவை கணவனுக்கு இன்றியமையாத பண்புகளாகக் கருதப்படுகின்றன. திருவள்ளுவர் இல்லறவியலில் குடும்பத் தலைவனின் கடமைகளை,

"தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தானென்றாங்கு

ஐம்புலத்தாறு ஓம்பல் தலை." (திருக்குறள் – 43)

என்று வரிசைப்படுத்துகிறார். அதாவது, மூதாதையர்களைப் பூசித்தல், தெய்வ வழிபாடு, விருந்தினைப் போற்றல், சுற்றத்தாரையும் வீட்டில் உள்ளோரின் தேவைகளையும் நிறைவேற்றுதல், தனக்குத் தேவையானதை அறநெறியில் செய்துகொள்ளல் ஆகிய ஐவகைக் கடமைகளைப் பேணுவதே இல்வாழ்பவனின் தலையாய அறமாகும்.

கணவன் என்பவன் ஒரு பெண்ணிற்குக் காலம் முழுவதும் தோழமையோடு வரும் காப்பாளனாகிறான்; தன்னைத் திருமணம் செய்துகொள்ளும் பெண்ணிற்கு முழுப்

பொறுப்பாளனாகிறான். கணவனின் அன்பும் நேசமும் ஒத்துழைப்பும் கிடைக்குமானால் ஒரு பெண் உலகில் மிகப்பெரிய சாதனைகளை நிகழ்த்துவாள்; கணவனின் அன்பு பெற்ற தாயின் அன்பையும் மறக்கச் செய்துவிடும் வலிமை கொண்டது. இதனை *சூழலில் ஒரு சங்கமம்* என்னும் சிறுகதை நுட்பமாக வெளிப்படுத்துகிறது. இக்கதையில் தொழுநோயினால் பாதிக்கப்பட்ட கணவன் ஷாஜகானுடன் தன் மகள் வாழ்வது பிடிக்காமல் தந்தையால் பிரித்து வைக்கப்பட்ட பாத்திமா, தன் கணவனுடன் வாழ்ந்த காலங்களை எண்ணிப் பார்த்து ஏழு ஆண்டுகளுக்குப் பின் மீண்டும் கணவனிடமே சென்று சேர்கிறாள். "ஒரு குஷ்டரோகியோடு தன் மகளை வாழ வைக்க அந்தப் பாசம் இடம் கொடுக்கவில்லை. அந்த மகளும் மருமகனும் மனமொன்றி வாழ விரும்புகிறார்கள் என்ற உண்மையை ஏனோ மறைத்துக் கொண்டு விட்டது" என்ற கதை வரிகள், தந்தையின் முடிவையும் மீறிப் பாத்திமா–ஷாஜகான் ஆகியோரின் மனமொத்த அன்பு வாழ்க்கை எவ்வளவு வலிமையானது என்பதைக் காட்டுகின்றன.

அதேவேளையில், சமகால யதார்த்தவாத இஸ்லாமியச் சிறுகதைகள் கணவன்மார்களின் பொறுப்பற்ற போக்குகளையும் அறமீறல்களையும் விமர்சிக்கத் தவறவில்லை என்று *கனலி* இணைய இதழில் வெளியான திறனாய்வுக் கட்டுரை சுட்டிக்காட்டுகிறது. கீரனூர் ஜாகிர் ராஜாவின் வட்டித் தொழில் குறித்த சிறுகதையில், இஸ்லாமிய மார்க்கத்தில் தடைசெய்யப்பட்ட வட்டித் தொழிலில் ஈடுபடும் 'வட்டி உசேன்' என்ற கணவன், தன் மனைவியின் மனஉளைச்சலையும் அச்சத்தையும் நகைச்சுவையாகவும் அலட்சியமாகவும் புறந்தள்ளி, மூன்று முறை ஹஜ் சென்றால் உள்ளூர் நதியில் பாவம் கழுவப்பட்டுவிடும் என்று நியாயப்படுத்துகிறான். மேலும், நோய்வாய்ப்பட்டுப் படுக்கையில் இருக்கும் 62 வயது மனைவியின் கணவனை இன்னொரு திருமணம் செய்துகொள்ளத் தூண்டும் குரல்களையும், 77 வயது முதியவர் 17 வயதுப் பெண்ணை மணக்கும் நிகழ்வுகளையும் சுட்டி, சமூகத்தின் இரட்டை வேடத்தையும் பலதார மணப் போக்குகளையும் சமகால இஸ்லாமியச் சிறுகதைகள் விமர்சிப்பதாக அக்கட்டுரை பதிவு செய்கிறது. இதன் மூலம், இலட்சியக் கணவனின் அன்பைப் போற்றுவதோடு நின்றுவிடாமல், ஆணாதிக்க மனநிலையையும் ஒழுக்கப் பிறழ்வுகளையும் சுட்டிக்காட்டும் சமூக விமர்சனமாக இச்சிறுகதைகள் பரிணமித்துள்ளன.

6. மனைவியின் மாண்பும் இல்லறப் போராட்டங்களும்

குடும்பத்தைச் செம்மையாக நடத்திட ஓர் ஆணுக்கு நற்குணமுள்ள பெண் மனைவியாக அமைய வேண்டியது மிக இன்றியமையாததாகும். மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை தமது *பெண்மதி மாலை* என்ற நூலில், "ஆண்கள் பிரம்மச்சாரியாய் இருக்கும்போது சமுதாயத்தில் மதிக்கப்படுவதில்லை; மங்கையரால்தான் திருமணம் மூலமாக

உயர்ந்த நிலை கிடைக்கிறது" என்று குறிப்பிட்டுள்ளதன் மூலம் குடும்பத்திலும் சமூகத்திலும் மனைவிக்கான பங்கையும் பெருமையையும் அறிய முடிகிறது.

இல்லத்தின் காப்பாளி மனைவி ஆவாள்; அவள் 'இல்லாள்' (இல்லத்தை ஆள்பவள்) என்றும், 'இல்லத்தரசி', 'குடும்பத் தலைவி' என்றும் அழைக்கப்படுகிறாள். ஒரு குடும்பத்தின் பெருமை குடும்பத் தலைவியையே சாரும் என்பதை,

"மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின் வாழ்க்கை

எனைமாட்சித் தாயினும் இல்." (திருக்குறள் – 52)

என்ற குறள் வழி வள்ளுவர் சான்று பகட்டுகிறார். நற்குணங்கள் அமைந்த மனைவி வாய்த்துவிட்டால் கணவனுக்கு வேறு இருப்பு தேவையில்லை; கணவனின் கம்பீரத்திற்கும் கௌரவத்திற்கும் பொறுப்பாளி நல்ல மனைவியே ஆவாள். எத்தனை செல்வங்களும் சுற்றத்தாரும் இருந்தாலும் அன்பு மனைவிக்கு ஈடாக மாட்டார்கள்; தாய் இல்லையானால் சுவையான உணவும், தந்தை இல்லையெனில் கற்கும் கல்வியும் பிற நற்குணங்களும் கிடைக்காமல் வலிமை குன்றிப்போகலாம்; ஆனால் மனைவி போய்விட்டால் யாவும் போய்விடும். அவ்வாறே மனைவிக்கும் கணவன் இல்லையெனில் வாழ்வு அற்றுப் போய்விடுகிறது. *சூழலில் ஒரு சங்கமம்* கதையில் வரும் பாத்திமா, நோயுற்ற கணவனையும் கைவிடாமல் ஏழு ஆண்டுகளுக்குப் பின் தேடிச் சென்று இணையும் பாத்திரப் படைப்பு, இல்லறப் பிணைப்பில் மனைவியின் மன உறுதியையும் அர்ப்பணிப்பையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

இருப்பினும், மனைவியரின் தியாகம் எப்போதும் சமத்துவமான இல்லறத்தில் மட்டும் வெளிப்படுவதில்லை. தன்னை ஒரு மனிதப் பிறவியாகக்கூட மதிக்காத கணவனுக்கும் தன் வாழ்வினை அர்ப்பணிக்கும் மனைவிப் பாத்திரங்களும் இஸ்லாமியச் சிறுகதைகளில் படைக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய அநீதிகளுக்கு எதிரான மனைவியரின் மனக்குமுறலைக் கீரனூர் ஜாகிர் ராஜாவின் படைப்புகள் ஆழமாகப் பதிவு செய்வதாக *கனலி* திறனாய்வுக் கட்டுரை குறிப்பிடுகிறது. அவருடைய *பாவம் இவள் பெயர் பர்கத்நிஸா* என்ற சிறுகதையில், வாய்மொழி விவாகரத்து (தலாக்) மூலம் கைவிடப்பட்ட பெண்ணின் உதவியற்ற நிலையும் மனவேதனையும் சித்தரிக்கப்படுகிறது; அப்பெண் தன் மன அதிர்ச்சியையும் சமூக அநீதிக்கு எதிரான எதிர்ப்புணர்வையும் தன் குழந்தையை அடிப்பதன் மூலம் வெளிப்படுத்துவது வாசக மனதை உலுக்குவதாக அமைந்துள்ளது. அதேபோல், வட்டி உசேனின் மனைவி, தன் கணவன் ஈட்டும் வட்டிப் பணத்தால் நரக வேதனைக்கு ஆளாவோமோ என அஞ்சி, கொடிய நகரத்திற்குள் ஒட்டகங்கள் தன் வாயில் மிதிப்பதாகக் கனவு கண்டு தவிப்பது, குடும்பத்தின் அறநெறி காப்பதில் மனைவியர் கொண்டுள்ள ஆழ்ந்த மனசாட்சியைப் புலப்படுத்துகிறது.

7. தந்தையின் பொறுப்பும் குடும்ப வழிநடத்தலும்

இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் தந்தையர் பாத்திரங்கள் இருவேறு பரிமாணங்களில்—குடும்பப் பொறுப்பும் முற்போக்குச் சிந்தனையும் கொண்ட வழிகாட்டிகளாகவும், சில இடங்களில் குடும்பச் சுமையை உணராத அலட்சியவாதிகளாகவும்—சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. *சம்மதமா?* என்ற சிறுகதையில் இடம்பெறும் அபூபக்கர் சாகிப், தம் மகள் எடுக்கும் புரட்சிகரமான முடிவினை ஏற்றுக்கொள்ளும் தந்தையாகப் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றார். பிள்ளைகளின் சுயசிந்தனைக்கும் விருப்பத்திற்கும் மதிப்பளிக்கும் தந்தைமைப் பண்பிற்கு இது சிறந்த சான்றாக விளங்குகிறது.

மஹதியின் *இமயத்தின் சிரிப்பு* (1957) என்ற கதையில் வரும் குலாம் அலி, வியாபாரியாக இருந்தாலும் தன் மகனைக் கட்டுக்கோப்புடன் வளர்க்கும் பொறுப்புமிக்க தந்தையாகக் காட்சிப்படுத்தப்படுகிறார். "'வா! மகனே! இப்படி உட்கார்!' என்று தமது அருகே இருந்த சோபாவைக் காண்பித்தார் குலாம் அலி. அப்படி அவர், மகனை அருகில் உட்காரும்படிக் கூறும்போதெல்லாம் நிறைய நிறைய உபதேசங்கள் செய்வார்; அவன் செய்த தவறுகளை எடுத்துக் காண்பிப்பார்" என்ற வரிகள், தந்தை தன் பிள்ளைகளின் தவறுகளை எடுத்துரைத்து அவர்களுக்கு நல்வழி காட்ட வேண்டிய பொறுப்பை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

சமகாலப் படைப்பான மீரான் மைதீனின் *சம்மந்தக்குடி* என்ற சிறுகதையில், மொய்து சாகிப் என்ற தந்தை தன் மூன்று மகள்களுக்கும் நல்ல இடத்தில் திருமணம் செய்துவைப்பதற்காக, தன் மனைவி அஸ்மாவுடன் இணைந்து அரபு நாட்டு வேலைவாய்ப்புகளை நம்பிக் கடுமையாக உழைக்கும் பொறுப்புணர்வுள்ள தந்தையாகத் திகழ்கிறார். இதற்கு நேர்மாறாக, கீரனூர் ஜாகிர் ராஜாவின் *கொமறு காரியம்* என்ற சிறுகதையில், உதவாத தந்தையால் திருமண வயதை அடைந்தும் மணம் முடிக்க இயலாமல் தவிக்கும் இளம்பெண்ணின் மனவேதனையும் உணர்வுப் போராட்டமும் பதிவாகியுள்ளன. இக்கதைகளின் வழி, குடும்பத்தில் தந்தையின் பொறுப்புணர்வே பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்தையும் மனநலனையும் வடிவமைப்பதில் முதன்மைப் பங்கு வகிப்பதாகப் படைப்பாளர்கள் சித்தரித்துள்ளனர் என்பது புலனாகிறது.

8. தாய்மையின் தியாகமும் பொருளாதாரச் சுமைகளும்

தாய் என்பவள் தனக்கென வாழத் தெரியாத பிறவியாகக் குடும்ப அமைப்பில் தன்னை முழுமையாகக் கரைத்துக் கொள்கிறாள். ஒரு பெண் தன் வயிற்றில் ஓர் உயிர் உருவாவதற்கு முன்பு வரை அவளுக்கெனச் சில ஆசைகளைக் கொண்டு வாழ்கிறாள்; ஆனால் தாய்மை அடைந்த பின்னர் அவளது அனைத்தும் குழந்தையே எனும்

அளவிற்கு மாறிவிடுகிறாள். தனது கணவனுக்காகவும் குழந்தைகளுக்காகவுமே தனது வாழ்க்கை என மாறி, தன்னுடைய இன்ப துன்பங்கள், மன உணர்ச்சிகள் அனைத்தையும் மறந்து புன்னகைக்கக் கற்றுக்கொள்கிறாள்.

தாயின் இந்த அளப்பரிய தியாகம், விளிம்புநிலை இஸ்லாமியக் குடும்பங்களில் பொருளாதாரப் போராட்டத்துடன் இணையும்போது மிகுந்த நெகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்துகிறது. கவிஞர் இன்குலாப் எழுதிய *செடிக்கும் கொஞ்சம் பூக்கள்* (*பாலையில் ஒரு சுனை*, 1992 தொகுப்பு) என்ற சிறுகதையில், கடலோரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அப்பாவித் தாய், பூக்கட்டி விற்றுக் கிடைக்கும் சிறிய வருமானத்தில் தன் மகள்களின் எதிர்காலத் திருமணச் செலவுகளுக்காகப் பணத்தைச் சேமிக்கிறாள் என்று *கனலி* கட்டுரை சுட்டுகிறது. இத்தகைய வறுமைச் சூழலில், குடும்பத்தின் திருமணச் செலவுகளுக்காகப் பெண் குழந்தைகள் தங்கள் கல்வியையும் குழந்தைப் பருவத்தையும் இழந்து பள்ளிப் படிப்பை நிறுத்திவிட்டு உழைக்க நேரிடும் அவலமும், அந்நிலையிலும் பூப்பறிக்கும் சிறுமி செடிகள் மொட்டையாகிவிடக் கூடாதென்று சில அரும்புகளை விட்டுச்செல்லும் கள்ளங்கபடமற்ற மனமும் இக்கதையில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதேபோல், மீரான் மைதீனின் *சம்மந்தக்குடி* கதையில் வரும் தாய் அஸ்மா, தன் மூன்று மகள்களைக் கௌரவமான குடும்பங்களில் மணம் முடித்துக்கொடுக்கத் தன் கணவனோடு தோளோடு தோள் நின்று உழைக்கிறாள். இவ்வாறு, தாய்மை என்பது வெறும் உணர்வுப்பூர்வமான பாசமாக மட்டுமல்லாமல், குடும்பப் பொருளாதாரத்தையும் அடுத்த தலைமுறையின் எதிர்காலத்தையும் தாங்கிப் பிடிக்கும் வலிமைமிக்க தூணாக இஸ்லாமியச் சிறுகதைகளில் வெளிப்படுகிறது.

9. இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் குடும்பக் கூறுகளின் ஒப்பீட்டுப் பகுப்பாய்வு

இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் குடும்ப வாழ்வியல் கூறுகள் எவ்வாறு அறநெறி, அன்பு மற்றும் சமூக யதார்த்தப் போராட்டங்களுடன் இணைந்து வெளிப்படுகின்றன என்பதைக் கீழ்க்காணும் ஒப்பீட்டு அட்டவணை தொகுத்துக் காட்டுகிறது.

சிறுகதை	ஆசிரியர் / தொகுப்பு விவரம்	முதன்மைக் குடும்ப உறவு நிலை	மைய வாழ்வியல் கூறு மற்றும் சமூகச் சிக்கல்
சூழலில் ஒரு சங்கமம்	*இஸ்லாமியச் சிறுகதைகள்* தொகுப்பு (ப. 471); ஆசிரியர் பெயர் மூலத்தில் குறிப்பிடப்படவில்லை	கணவன்–மனைவி (ஷாஜகான் – பாத்திமா) மற்றும் தந்தை	தொழுநோயால் பாதிக்கப்பட்ட கணவனிடமிருந்து தந்தையால் பிரிக்கப்பட்டாலும், ஏழு ஆண்டுகளுக்குப் பின் மனமொத்து மீண்டும் கணவனுடன் இணையும் மனைவியின் அன்பு
இமயத்தின் சிரிப்பு	மஹதி (*இமயத்தின் சிரிப்பு* தொகுப்பு: 1957; *இஸ்லாமியச் சிறுகதைகள்* தொகுப்பில் ப. 19)	தந்தை–மகன் (குலாம் அலி – மகன்)	வணிகத் தொழிலுக்கு இடையிலும் மகனை அருகில் அமர்த்தி நல்வழி காட்டித் தவறுகளைத் திருத்தும் தந்தையின் பொறுப்பு
சம்மதமா?	மூல ஆய்வில் ஆசிரியர் பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை	தந்தை–மகள் (அபூபக்கர் சாகிப் – மகள்)	மகள் எடுக்கும் புரட்சிகரமான முடிவினைப் புரிந்துகொண்டு ஏற்றுக்கொள்ளும் முற்போக்குத் தந்தையின் பாங்கு
செடிக்கும் கொஞ்சம் பூக்கள்	இன்குலாப் (*பாலையில் ஒரு சுனை*, 1992)	தாய்–மகள்கள் (கடலோரக் குடும்பம்)	மகள்களின் திருமணச் செலவிற்காகப் பூக்கட்டி விற்று உழைக்கும் தாயின் தியாகமும், வறுமையால் மகள்கள் இழக்கும் கல்வியும் குழந்தைப் பருவமும்

சிறுகதை	ஆசிரியர் / தொகுப்பு விவரம்	முதன்மைக் குடும்ப உறவு நிலை	மைய வாழ்வியல் கூறு மற்றும் சமூகச் சிக்கல்
சம்மந்தக்குடி	மீரான் மைதீன்	தாய், தந்தை–மகள்கள் (அஸ்மா, மொய்து சாகிப்)	மூன்று மகள்களின் திருமணத்திற்காகக் கணவனும் மனைவியும் இணைந்து அரபு நாட்டு வேலைவாய்ப்புகளை நம்பிப் போராடும் குடும்பப் பொறுப்பு
பாவம் இவள் பெயர் பர்கத்நிஸா	கீரனூர் ஜாகிர் ராஜா	கணவன்–மனைவி, தாய்–குழந்தை (பர்கத்நிஸா)	வாய்மொழி தலாக் (விவாகரத்து) முறையால் பெண் அடையும் மன அதிர்ச்சியும், குழந்தையை அடிப்பதன் மூலம் வெளிப்படும் சமூக அநீதிக்கு எதிரான எதிர்ப்புணர்வும்
கொமறு காரியம்	கீரனூர் ஜாகிர் ராஜா	தந்தை–மகள்	பொறுப்பற்ற உதவாத தந்தையால் திருமணம் தள்ளிப்போகும் இளம்பெண்ணின் உளவியல் நெருக்கடியும் மனவேதனையும்
வட்டித் தொழில் குறித்த சிறுகதை	கீரனூர் ஜாகிர் ராஜா	கணவன்–மனைவி (வட்டி உசேன் – மனைவி)	மார்க்கத்தில் தடைசெய்யப்பட்ட வட்டித் தொழிலால் மனசாட்சி உறுத்தி அஞ்சும் மனைவியும், அதை நகைச்சுவையால் மழுப்பும் கணவனும்

10. முடிவுரை

மனிதச் சமுதாயம் ஒழுங்கமைப்புடன் இயங்குவதற்குக் குடும்ப அமைப்பு முறையே முக்கியக் காரணியாகத் திகழ்கிறது. உலகில் தோன்றிய அனைத்து மதங்களும், சமூகவியல் மற்றும் அறவியல் நூல்களும் மனிதன் குடும்பத்துடன் சமூகத்தில் ஒழுக்கமாக வாழ நெறிகளைப் போதிக்கின்றன. ஆண், பெண் இணைவில் தொடங்கும் குடும்ப அமைப்பு, திருமணத்தின் மூலமாகவே சமூக அங்கீகாரத்தையும் கூட்டுப் பொறுப்பையும் பெறுகிறது என்பது எங்கெல்ஸ், பெரியார் ஆகியோரின் சமூகவியல் பார்வைகள் மூலமும் திருக்குர்ஆன், திருக்குறள், *பெண்மதி மாலை* போன்ற நூல்கள் மூலமும் உறுதிப்படுகிறது.

இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் இக்குடும்ப வாழ்வியல் கூறுகளை இரு நிலைகளில் வெளிக்கொணர்கின்றன. முதல் நிலையில், பிறந்த தாயின் அன்பை மறைக்கின்ற அளவிற்கு மனைவியின் மீது கணவன் அன்பு செலுத்த வேண்டும் என்பதையும், நற்குணமுள்ள மனைவியே ஓர் ஆணுக்குக் கிடைக்காத செல்வம் என்பதையும், பிள்ளைகளின் தவறுகளை எடுத்துரைத்து அவர்களுக்கு நல்வழி காட்டும் தந்தையின் கடமையையும், தனக்கென வாழாமல் குடும்பத்திற்காகவே உழைக்கும் தாயின் தியாகத்தையும் இச்சிறுகதைகள் இலட்சிய அறங்களாகப் போற்றுகின்றன. இரண்டாவது நிலையில், குறிப்பாக நவீனத் திறனாய்வுப் போக்குகள் வலுப்பெற்ற காலகட்டத்தில், தன்னை மனிதப் பிறவியாகக்கூட மதிக்காத கணவனுக்கும் தன் வாழ்வினை அர்ப்பணிக்கும் மனைவி பாத்திரம், தலாக், வட்டித் தொழில், பலதார மணம், பொறுப்பற்ற தந்தையரின் செயலால் பெண்கள் படும் வேதனை, திருமணச் செலவுகளால் குடும்பங்கள் சுமக்கும் பொருளாதார அழுத்தம் ஆகியவற்றை இஸ்லாமியச் சிறுகதைகள் துணிச்சலுடன் விமர்சனத்திற்கு உட்படுத்துகின்றன. சுருக்கமாகக் கூறின், அறவழிப்பட்ட குடும்ப உறவுகளின் மேன்மையையும், கால மாற்றத்தில் குடும்ப அமைப்பு எதிர்கொள்ளும் சமூக-பொருளாதாரச் சிக்கல்களையும் ஒருசேரப் பதிவு செய்வதன் மூலம், இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் தனித்துவமான வாழ்வியல் ஆவணமாகத் திகழ்கின்றன.

அடிக்குறிப்புகள்:

1. பி. எங்கல்ஸ், குடும்பம், தனிச்சொத்து, அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம், ப. 480

2. வே. ஆனைமுத்து, ஈ. வே. ரா சிந்தனைகள், முதல் தொகுதி ப. 184

3. திருக்குர் ஆன் 24:32

4. திருக்குறள் எண். 43

5. சூழலில் ஒரு சங்கமம், இஸ்லாமியச் சிறுகதைகள், ப. 471

6. வேதநாயகம் பிள்ளை, பெண்மதி மாலை ப. 128

7. திருக்குறள் எண்.52. இமயத்தின் சிரிப்பு, இஸ்லாமியச் சிறுகதைகள், ப.19

8. மஹதி இமயத்தின் சிரிப்பு, இஸ்லாமியச் சிறுகதைகள், ப.19

References

பி. எங்கல்ஸ், குடும்பம், தனிச்சொத்து, அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம், ப. 480
வே. ஆனைமுத்து, ஈ. வே. ரா சிந்தனைகள், முதல் தொகுதி ப. 184
திருக்குர் ஆன் 24:32
திருக்குறள் எண். 43
சூழலில் ஒரு சங்கமம், இஸ்லாமியச் சிறுகதைகள், ப. 471
வேதநாயகம் பிள்ளை, பெண்மதி மாலை ப. 128
திருக்குறள் எண்.52. இமயத்தின் சிரிப்பு, இஸ்லாமியச் சிறுகதைகள், ப.19
மஹதி இமயத்தின் சிரிப்பு, இஸ்லாமியச் சிறுகதைகள், ப.19